

zijn, is het boschrijke landschapje (met een kleine Diana en een engeltje) het belangrijkste, omdat het in zijn nuchtere knusse romantiek absoluut midden 19e eeuwsch aandoet!

In de sepia teekening van Claude Lorrain, ongetwijfeld een superieur werk, hindert op den duur de volgens recept bewerkte compositie, waarvan de opzettelijkheid klaarblijkelijk is. Maar de hoofdzaak, de idyllische stemming, is er.

De kus, van Fragonard, een vluchtige sepia-aquarel, is charmant in den allerbesten zin.

Prachtig van winter-stemming is de Averkamp, winter op het ijs, met arresleden, onder een sneeuwlucht en in een atmosfeer, die de figuren omwikkelt.

De groote penteekening van Buytewech, een in een vertrek opeengepakt aristocratisch gezelschap, verraadt een superieuren geest, maar de te sterke overlading en het gebrek aan perspectief, brengen onrust in het werk van dezen dandyeuzen kunstenaar, die in onzen tijd waarschijnlijk een soort Beardsley zou zijn geworden.

Een aan Terborg toegeschreven interieur wordt, om plastische reden, door kunstgeleerden ondersteld een Metsu te zijn. Ik zou nog meer redenen willen noemen: a. de kleurtinten, o.a. van de blauwe wieghuif; b. de kleur-combinatie, bij Terborg gevoeliger; c. de kleur-compositie, waarbij het wit van hoofddoek en schort, teveel naar rechts geplaatst, het evenwicht verstoort; d. de modelleering van de zittende vrouw op den voorgrond, van de bloote armen der dienstmaagd, van de teenen wieg en van de witmarmeren zuilen die den schouw schragen; kortom, de techniek, die bij Terborg minder week, pétillanter is; e. de wijze van onderwerp-voordracht. Terborg geeft in zijn interieurs nooit een zuivere stilleven-voorstelling, zooals hier, waar de vrouw des huizes naait en de dienstbode met den rug naar hare meesteres gekeerd haren arbeid verricht. Terborg is, evenals Vermeer en De Hoogh dat bijna altijd zijn, litterair-romantisch. Er gebeurt psychisch iets in zijn interieurs. Er wordt een brief gelezen of er wordt er een overhandigd, waarbij de beschouwer zich een liefdesroman kan denken, of er wordt tusschen twee personen een blik van verstandhouding gewisseld of een gesprek gevoerd, waarvan de inhoud op de gezichten is af te lezen.

Tot slot mogen niet onvermeld worden gelaten een kleine buste van een welvarende, pientere, bazige, doch goedhartige vrouw door F. Hals, spiritueel gedaan; een paar van Goyen's en een paar S. v. Ruysdael's.